Mig langar til að fara með nokkrar visur eflir Látra-Björgu fyrir ykkur. Eg lærði þar margar af Jóhönnu Katrinu Þinegsku ömu minni. Hún ólst upp i Nývatnssveit, Bjó sínu búi i Bárðardal en um sextugt flutti hún suður i Flóa og lifði það að verða nar nirað við góða heilsu.
Hún fórmið visur Látra Bjargar. Eg var nú farin að riðga i þeim sumum, fór i Bókasafnið herna, þar drifu i mig fjórar bakur um Björgu. Eina avisogu og þrjár með sögum og ritgerðum um skáldskapinn. Látrábjörg var fædd 1716 og dó 1783. Hún ólst upp og bjó á Látraströnd norðan Eg jafjarðar hardbýlli sveit sveit en göð fiskimið þar fyrir utan. Látraströnd er nú i egði. Björg var talin stór athúð, komin af prestum og lærðu fólki en taldi sér það aldrei til gildis.
Bjö var stór og stórskorin og karlmannsigildi til vinnu á sjö og landi. Hún bjó á Látraströnd framan af avi stundaði mikið sjö, giftist ekki. Talider að hún hafi verið um 45 ára þegar hún breitti um og tók upp lif förumanns.
Hún var snemma þekkt fyrir skáldskap, talin vera ákvæðaskáld og stóð sumum stuggur af henni. Sagan segir að á verganginum kami Björg að Möðruvöllum i Hörgárdal. Þar var þar Stefán Antmaður Þórarinsson, var honum illa við vergang og betl. Þegar hann kom út heilsaði Björg honum og sagð i sall vert þú Stefán minn. Reiddist Stefán og tók að skamma hana og hótaði hörðu þá hvað Björg.

Þó að gafan mér sé mót
og mig i saurinn þrykki
get ég ekki heiðrað hót
hofmóðuga gikki.

Gekki siðan á staðfrá banum. Antmaður bað hana að biða. Settust þau og töluðu saman Antmaður sagði að ekki skorti hana vitið en morn væri hún lét svo fara henni gjafir ull og smér Galdniðill þess tíma

II

Sýslumaður þingeyinga Jón Benedhtson stefndi Björgu fyrir sig, Avitaði hana fyrir flakk og vildi látahana sverja að hætta flakkinu. Björg svaraði litlu en hvað síðan

Beiði ég þann sem drigði dáð
og deið á hörðum krossi leið
að smeiða þig af nagt og náð
ef neiðir þú mig að vinna eið. þarna er ef úfgöngulíð

Sýslumanni varð hverft við en lét þó ekki af, hótaði henni sekt. Fleiri visur kvað hún að þessu tilefni og ekki vitað hvernig þurra skiftum lauk. En Jón sýslumaður veiktist og varð ekki langlifur. Eg bæti hér einni áhvaðavisu við tekið úr avisögunni.

Þá koma sveitalýsinga Björgar þar var fyrst hja ömmu

Mývatnssveit ég vænsta veit
Vera á morður láði
Fólk er gott en fær þann vott.
að fullt sé það af háði.

Bárðardalur er besta sveit
þó baja sé langt á milli
þegið hef ég í þessum reit
þyngsta maga fylli.

Fnjóskadalur er herleg sveit
Fnjóskadalsvil eg byggja reit
í Fnjóskadal hrisið sprettur
í Fnjóskadal finnust hafur og geit
í Fnjóskadal er mörg kindin feit
Fnjóskadals hasti réttur

Fnjóskadal byggir heiðurs fólk
Í Fnjóskadal fæ ég skyr og mjólk
Í Fnjóskadal hef ég rjóma
Fnjóskadals kétið heilnæmt er
Fnjóskdælir gefa flot og smér
af Fnjóskadals björtum blóma

Reikjadalur er sultar sveit
sést hann oft með fönnum
Ofaukið er í þeim reit
Öllum góðum mönnum

slétta er bæði löng og ljót
leitun er að verri sveit
þeir sem á henni festa fót
fordæmingar byggja reit

III

Ill er kinn fyrir utan stað
Óláns druslur hanga
þar má ekki þvertum hlað
þurrum fótum ganga

Kviður ferðalaginu

Kviði eg fyrir að koma i Fljót.
Kviði eg fyrir slettu hlið
Kviði riða kalda mót
Kviðvænleg er þessi tið

Ekki tá allir hrós

Öllu er stolið ár og síð
eins þó banni kristur
þelamörk og þjófa hlið (kraklinga hlið)
það eru gamlar systur.

Og að endingu ein perlan i kveðskap
Bjarkar

Fagurt er i Fjörðum
þá frelsarinn gefur veðrið blitt
heyið grænt i görðum
grös og heilag fiski nýtt
En þegar veturinn að þeim gerir sveigja
Veit eg enga verri sveit
um veraldar reit
menn og dýr þá deyja.

Látra Björg Kraftaskáld.

Ráðamá af visum Látrabjargar frá
búskaparárum hennar að hún unni hag sínum
dável og hefur gnótt matar semliklekt er
um fjölkunnuga konu
Það var einhverju sinni að róið var með
haukalóð, lúðu) á báti Bjargar þá var fisk-
leysi og róið að áeggjan Bjarga.
Þegar lóðin var ~~lögð~~ lögð merkti Björg sér
einn öngulin og kvað

Sendi drottinn mildur mér
minn á öngul valin
flyðru þá er fallegar,
fyrir sporðin alin.

Þegar lóðin var dregin voru allir önglar berir
nema sá er Björg merkti sér. Á honum var
lúða svo stór að undrum sætti.
Segja Höfðhverfingar að Björg skefti
lúðunni á milli skipverja

Úr dvísogu Bjargar